

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 216

гр. Ловеч, 01.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500125 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.418,ал.4 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „ТИ БИ АЙ БАНК“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Димитър Хаджикоцев“№52-54, представлявана от изпълнителните директори Георги Спасов и Александър Чавдаров Димитров, чрез юрисконсулт М. Н., срещу Разпореждане № 18 от 11.01.2022г., пост.по ч.гр.д.№ 1008/2021г. по описа на РС-Троян. Счита, че е неправилно и незаконосъобразно и не са налице нарушения на предвидените в чл.22 от ЗПК реквизити за индивидуализиране на вземането.Представя паралел между законовите изисквания и изложената в заявлението информация. Твърди,че към заявлението е приложена в пълен и разбираем вид преддоговорната информация, включена в Стандартен европейски формуляр. Ако предоставената от кредитора информация е била недостатъчна на потребителя,за да вземе своето информирано решение и кредиторът не разполага с информация по чл.5,ал.7 от ЗПК, то клиентът има право да поиска да му бъде представен проект на договора за кредит-съгл.чл.5,ал.11 от ЗПК. Така –на база на преддоговорната информация и проекта за договор потребителят би могъл да направи пълно сравнение на условията по останалите продукти, предлагани от други кредитори. Счита,че евентуални твърдения,че клиентът не се е запознал с условията на кредита не са такива за действителността му,а могат да доведат до административна санкция на кредитора. Твърди,че представеното извлечение отговаря на всички изисквания на чл.417,т.2 ат ГПК, тъй като съдържа достатъчно данни за индивидуализацията на длъжника и вземането, редовно е от външна страна, отговаря на изискванията на чл.60 от ЗКИ-има данни за кредита,общо дължимите вноски,броя на платените такива, на просрочените, размера на паричното задължение-общата сума,включваща главница, лихви и неустойки и периодите,за които се претендират. Извлечението носи печата на банката-заявител и подписа на упълномощеното длъжностно лице.

Заклучава,че със заявлението са представени редовни от външна страна документи,които удостоверяват,че предявеното вземане подлежи на принудително изпълнение. С представената уточнителна молба от 28.12.2021г. заявителят е допълнил и индивидуализирал

претенцията си съобразно дадените указания.

По изложените съображения моли да се отмени обжалваното разпореждане и се разпреди да се издаде заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 01.02.2022г., а жалбата е подадена на 07.02.2022г.-т.е. спазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 1008/2021г.по описа на РС-Троян писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира за установено следното:

На 02.12.2021г. пред РС-Троян е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д.№ 1008/2021г. по описа на съда. Заявителят „Ти Би Ай Банк“ЕАД е предявило вземане срещу М. М. СТ., от с.Врабево, Ловешка област, ул.“Черно море“№5, за следните вземания- главница от 10617.38лв., договорна лихва от 1014.54лв.,за периода от 05.06.2021г. до 28.10.2021г., обезщетение за забава от 99.03лв. за периода от 05.06.2019г. до 11.11.2021г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането. Вземането произтича от сключен Договор за потребителски кредит №7001167086 от 05.03.2020г. и Извлечение от счетоводните книги на банката. Пояснено е, че обезщетението за забава за периода от 05.06.2021г. до 11.11.2021г. е съобразено с разпоредбата на чл.6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. За периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г. не е начислявана законна лихва. Договорът не е сключен при действието на Общи условия. Претендира и направените разноски-държавна такса 234.62лв. и юрисконсултско възнаграждение от 150лв.,съл.чл.26 от НЗПП.

Към заявлението са приложени- Извлечение от счетоводните книги на банката, Договор за потребителски кредит №7001167086 от 05.03.2020г., Рамков договор за платежни услуги на физически лица, Декларация, Заявление-декларация за установяване на договорни отношения, Уведомление за предсрочна изискуемост, връчено с обратна разписка на 28.10.2021г., доказателства за пълномощията на представителя на заявителя и документ за внесена държавна такса.

С Разпореждане № 720/03.12.2021г. РС-Троян е оставил заявлението без движение с указания за уточняване заявените вземания-как са формирани-размер на отпуснатия кредит,каква част е платена,кога е направена последната погасителна вноска,размер на просрочени вноски,как е формирана неиздължената част от дълга. Съдът е пояснил, че от изложеното в извлечението от счетоводните книги на банката не може да се установи механизмът на формиране на тези вземания и да се направи извод дали е подлежащо на изпълнение вземане.

В срок от „Ти Би Ай Банк“ЕАД е представена уточняваща молба, в която е посочено, че общият размер на отпуснатия кредит е 12 320лв. Към изготвяне на Извлечението от счетоводните книги платените по главницата суми са 1702.62лв., частично възнаградителна лихва и обезщетението за забава, съл.чл.9.4 от Договора. Договорната лихва се формира съл.чл.9.1 и се начислява върху размера на отпуснатия кредит. Мораторната лихва се формира съл.чл.9.4 и се начислява върху непогасените в срок и просрочени вноски,съл.съставения погасителен план. След просрочия на вноските с падеж 05.06.2021г., 05.07.2021г. и 05.08.2021г., на 28.10.2021г. договорът е обявен за предсрочно изискуем с получаване на уведомлението от кредитополучателя.

Пояснява, че посоченият в Извлечението размер на сумата по договора представлява общата дължима сума, която е в размер на 21 511.16 лв. и включва размера на отпуснатия кредит и уговореното възнаграждение-годишен лихвен процент от 24.57%. Счита, че извлечението отговаря на законовите изисквания и е редовно, поради което са налице законовите предпоставки за уважаването му.

С обжалваното Разпореждане №18/11.01.2022г., пост. по ч. гр. д. №1008/2021г. РС-Троян е отхвърлил заявлението изцяло, като е приел, че не са отстранени нередовностите и не отговаря на изискванията на чл.410 от ГПК, по реда на чл.411, ал.2, т.2 от ГПК е извършил и служебна проверка на заявлението и е приел, че претендираната такса за оценка на риска, включена в главницата, е нищожна, тъй като противоречи на разпоредбата на чл.10а, ал.1 и ал.2 от ЗПК.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съображава, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410, ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127, ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, формиране, изискуемост.

Съставът намира, че в заявлението не са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенциите в съответствие с горните законови разпоредби и разясненията, дадени в т.2б от ТРеш. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Въпреки дадените конкретни указания в какъв вид следва да се представи претенцията, заявителят е направил само частични пояснения, с които отново не е ясно каква част е погасена и какъв е реалният дълг по отделните му елементи. Сочи, че от главницата е погасена сумата 1702.62 лв. От представените документи, обаче се установява, че в нея е включена и сума, предвидена за плащане на разсрочени суми за плащане на такса „оценка на риска“. При съображаване на описанието на тази такса (чл.7.1) става ясно, че се касае за отделно вземане по договора за кредит, дължимо на самостоятелно основание, поради което следва да се посочи отделно. Освен това, макар в договора да не е посочено изрично за какво се дължи таксата, заглавието ѝ насочва към проверката по кредитоспособността на клиента. Тази дейност категорично е свързана с усвояването на кредита- да се установи дали да се отпусне, в какъв размер, с или без обезпечение кредит и т.н. По правилото на чл.10а, ал.1 от ЗПК всички такси следва да са изрично посочени и включени в общите разходи (по см. на §1, т.1 от ЗПК), което изискване не е изпълнено. Въвеждането на такава такса явно противоречи и на правилото на ал.2, съгласно което не може да се събират такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Съгласно чл.21, ал.1 от ЗПК всяка клауза в договора за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на закона, е нищожна и не поражда права и задължения за страните. Или-установява се, че в погасената главница е било включено и вземане по нищожна клауза и при липсата на разграничение на тези две претенции не може да се установи какъв е точният размер на погасена, съотв. на дължима главница.

Сама по себе си главницата е база за определяне на точния размер и на акцесорните вземания, което води до липса на точна и ясна индивидуализация и на тях. Освен това в уточнителната молба е посочено само, че е извършено погасяване на тези вземания, не и в какъв

размер. Пояснението „частично“ е крайно недостатъчно и не отговаря на стандартите за предявяване на вземане пред съд. Липсва и пояснение защо мораторната лихва се търси за период до 11.11.2021г., при заявеното, че предсрочната изискуемост е настъпила на 28.10.2021г. Тази дата не може да се отнесе към никой определящ договорните ангажименти момент.

По изложените съображения съставът напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд, че в този вид заявлението не изпълва изискванията за редовност.

При изложените съображения ОС-Ловеч намира, че правилно РС-Троян е отхвърлил изцяло заявлението на „Ти Би Ай Банк“ ЕАД, срещу М. М. СТ., от с. Врабево, Ловешка област, ул. „Черно море“ №5, за следните вземания- главница от 10617.38 лв., договорна лихва от 1014.54 лв., за периода от 05.06.2021г. до 28.10.2021г., обезщетение за забава от 99.03 лв. за периода от 05.06.2019г. до 11.11.2021г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането, произтичащи от сключен Договор за потребителски кредит №7001167086 от 05.03.2020г. Обжалваното Разпореждане №18/11.01.2022г., пост. по ч. гр. д. №1008/2021г., като правилно и законосъобразно, следва да се потвърди изцяло.

По изложените съображения ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане №18/11.01.2022г., постановено по ч. гр. д. №1008/2021г. на РС-Троян, с което е отхвърлено подаденото от „Ти Би Ай Банк“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Димитър Хаджикоцев“ №52-54, представлявана от изпълнителните директори Георги Спасов и Александър Чавдаров Димитров, чрез юрисконсулт Йордан Тошков Тодоров, заявление по чл. 417 от ГПК срещу М. М. СТ. с ЕГН *****, от с. Врабево, Ловешка област, ул. „Черно море“ №5, за следните вземания- главница от 10617.38 лв., договорна лихва от 1014.54 лв., за периода от 05.06.2021г. до 28.10.2021г., обезщетение за забава от 99.03 лв. за периода от 05.06.2019г. до 11.11.2021г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането, произтичащи от сключен Договор за потребителски кредит №7001167086 от 05.03.2020г., като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____